

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Főmunkatárs: **PUBLIK ERNŐ.**

Kiadó: **Papp György.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda.

Hirdetések díjszabály szerint.

A lilaszínű puskapor

— K. — Folytonos haladás! Ez az egyetlen dolog, mely nem csak az egyesek, hanem a városok, mint önkormányzati szerveknek is legfőbb életcélja, eszménye kell, hogy legyen. — A létező állapotokban való csöndes megnyugvás, — a legkétségbeesettebb stagnációra vezet, mely ha sokáig tart, alig tehető jóvá. — Napról napra hallani lehet egyes városi polgárok kifakadását, hogy ezt így kellene, azt úgy kellene . . . ez sincs, még az sincs még. — Nagyon is igaz! Csak az a baj, hogy nem keresik az okát a dolognak, vagy ha keresik is, akkor sem jó helyen. —

Városunk polgármestere egy alkalommal helyesen jegyezte meg, hogy nem szándéka az elért eredmények mellett örökösen őrt állani, — s ez az intentió vezető évi jelentésében ama javaslat megtételére, melyet már megösmertettünk olvasóinkkal. — Csakhogy a polgármester sem tud fából vaskarikát csinálni, — ő sem tudja terveit megvalósítani a polgárság áldozatkészsége nélkül, — s csodák csodája hogy azt is, amit jelenleg Gyulafehérvár fel tud mutatni, ki tudta vinni. — Ha más áldozatkész városok, mint például Debreczen, Szeged, Temesvár oly vezérferfiakkal rendelkezne, mint a milyennel Gyulafehérvár, bizonyára nagy áldás volna rájuk nézve, no de hiába! Ugy látszik némelyek végleg meg vannak elégedve azzal, hogy a piac közepéről a fabódét elhordták s a főtért kiépítették, a sétátér körül kerítették; mindenesetre a mi viszonyainkhoz képest ezt sem lehet kicsinyelni, de utóvégre evvel még nincs befejezve minden.

Még nagyon sok tenni való volna, a forgalom, a közegészségügy, a szepítészet stb. stb. terén. — Itt van például a befásítás. A város amennyire a befásítási alaptól telt, igyekezett egy pár utcát befásítani, — s ha a városi polgárság utcáinként aláírási íveket készítene, úgy bizonyára még igen sok utcát lehetne befásítani, minden házi gazda hozzájárulhatna egy pár krajczárral a befásítás költségeihez. — Vagy ott van például a Major, mely nagy záporosók alkalmával teljesen el

vau zárva a közlekedéstől a rossz kövezet miatt. Nem volna-e helyes addig, míg szép idők járnak, a kövezetet felemelni azon az utcán mely azt lehet mondani a legnagyobb torgalommal bír, s erre a városi közmunka alaptól is lehetne valamit áldozni.

Se szere, se száma nincs annak amit csekély költséggel és együttes akarattal kivihetne a polgárság, ha kissé az apró pénzéhez nyúlna.

Aztán hogy többet ne mondjunk, vajjon bizony olyan égbekiáltó lehetetlenségnek látszanék a törekvés Gyulafehérvár városát, mely különben is természetes központja a megyének, törvényhatósági székhelyülé tenni — s a város részére, melytől az 1876-ik évi XX t. ez a törvényhatósági jogát elvette, újra visszaszerezni. — Nem-e az volna a haladás, hogy azt amit elvesztettünk, újra visszaszerezzük?

Most úgy nézünk ki, mint az az ember, akinek grófi czime van, de nincs mit ennie, — s aki rászorult a gyámkodásra.

De mit ér mindez az ábrándozás, — csalfa képzelődés?

Mi csak panaszkodunk, hogy ez is kellene, az is kellene, ez így volna jó, az meg amugy.

Nagyon is igaz! Ez az egész pedig ezután is egy olyan lilaszínű puskapor marad, amelyik nem akar elszúlni.

A városok zenéje.

A harangok, melyeknek használata az egyházi élettel legbensőbben összeforradt, mindenesetre magasztos fellengző érzelmeket szülnek majd mélabus, majd ünnepies, majd épületes érzesszavakkal a fogékony emberi szívből s az emberi élet változásainak intő jelei; szépen jellemzik ezt a harangnak tisztét classicaillag kifejező e szavak: vivos voco, mortuos plango, fulgura frango; vagy a kevésbbé classicus három következő vers:

Üzők fellegetek, népet hívok, egybekeritem

A papokat, holtnak tetemét sirjába kísérem

Tisztelek ünnepeket s végtére dicsérem az Istent!

Bohó érzelmek.

(Humoreszk.)

Arcó Arcó nem! és nem! Lehetetlen kivennem az emlékeimből . . . mindig csak Arcó . . . kék színű nyári éjszakák, miket Olaszhon csillogó egének fénye világít, aztán csöndes holdvilágon a susogó kert ábrándos magánya, hol hamvas virágok nézik a mély eget, s az ibolyácskák illat-nyelven regéket zengenek . . . hah! mintha most is a csalogány mélabus dala hallanék . . . Oh! ti drága bűbajos percek ott a tóparton, melyek alatt csendben, szótalan merengett a szem a köd szállásában hosszan . . . ábrándosan, — s a holdnak halvány fényében halk morajjal reszkettek a szent habok . . . nem jöttök többé vissza ugy-e soha soha?

Itt csókoltam meg vadul és részegítőn az olajfák titkos homályában csupa tévedésből, Teréza mamát, hóboros anyósomat, ő pedig ijedtében kiverte a két szemfogamat. Én azonban nem haragudtam meg reá, sőt másnap csolnakázní hivatam . . . a késő alkony sugáriban kis csolnakon szállni tova végtelen vizeken, a sima tükörön, melyen a méla hold cikázik . . . ő gyanakvólag és kémkedve nézett reám, mint egy álligator s gunyos kacajában elővette a fuldokló köhögés, haj! jaj! hogy sorvadó tüdeje majd kiszakdt. . . én oda nyújtottam neki a hosszú nyaku serleget a csuka-máj-olajjal. — Ő reám pillantott, könnybe lábadt beesett szemével; csontos keze reszkett, s hallani lehetett tikkadt melé hűrgését.

Szegény Czeczilia, ha így látta volna . . ah! de hisz' ő reménykedik és bizik a mama felgyógyulásában . . szegény kis cziczám!

Haza, haza megyünk Teréza mamával! mondoga-

A harangzugás a városok legszebb zenéje, — a kora reggeli időben, délben és este 9 órákor a nagy városok lakói élvezik a harangok ringó, dallamos szavát. — Ha valaki egy ilyen helyről Gyulafehérvárra jő lakni, valami szokatlanul lepi meg a némaság . . mert itt az a rossz szokás divik, hogy a harangok csak kivételesen használják.

Pedig hát azok nem kopnának el, ha mindennap reggel 7 órákor, délben 12 órákor és este 9 órákor meghoznák; a lakosság nagy része ez uton az időről is tájékozást szerezhetne magának, amire városunkban különösen rá van szorulva a köznép. A tisztelet kérdése is városunkban csak úgy lesz megoldható, ha gyűjtés vagy bármi más uton egy hatalmas ércszavú harang fog a ref. egyház templom tornyába elhelyeztetni, mely az egész városban hallható legyen.

De addig is nagyon tetszetős és jó szolgálatot tennének az egyházi hatóságok a város lakosságának, ha elrendelnék a fent említett időpontokban a harangzóást.

Valóban csodálatos az a némaság ebben a városban, melybe hébe korbá bele-bele nyikkant valami szerencsétlen verklis. --

Még maholnap azt fogják mondani az idegenek: hogy Gyulafehérváron csak verklit lehet hallani.

Alsófehérvármegye felirata az egyházpolitika ügyében.

Alsófehérmegye népes közgyűlést tartott, melyen Török Bertalan főjegyző előterjesztette Budapest főváros átiratát az egyházpolitikai kérdésekben. Az előterjesztés után ugyancsak a főjegyző hosszabb megokolással azt indítványozta, hogy a törvényhatóság mondja ki, hogy a kormány egyházpolitikáját helyesli, s hogy ezt feliratban fejezi ki, melyben a program gyakorlati megvalósítását meg sürgeti. Török után Veszely apátplebános szólott, aki az indítványnak napirendő való levételét kérte, mert a kérdéses egyházpolitikai javaslatok tartalma még ismeretlen, továbbá, mert a

tom neki minden este. Milyen bolond is az ember. Ő pedig vár és vár és ábrándozik szegényke . . s szinte szeretné már, ha a szakadékokon, az égbe nyúló havas kupok, kopár szirtek között, a gránit tömzsek és porfir töredékeken habba tört zuhogók mögött, hegyen, völgyön, erdőkön keresztül robogna a gyorsvonat s ha már otthon lehetne abban a lapos fedelű házban, az országot felé a fecske-fészkes verandákkal . . . A ház fölött az öreg diófa már ki lesz lombosodva s a déllábos rónákon kiverődik a selymes pázsit, az ég azurjában harsognak a pacsirta trillái . . . majd ismét azon tűnődik hogy vajon ráösmer-e majd a Bodri, a Kapszli, a Linda, a Spanga . . . én Istenem, milyen nagy gyermek is az én feleségem, — pedig minden hiába minden. Teréza mama körülbelől itt fog maradni, s mindebből semmit sem fog többé látni . . . ez a költészet pedig mind a mi nevünkre fog telekkönyvezettni.

S az alatt, inig gyakorta alkonyatkor a sötét le velű olajfa alatt édes álmodozásba merültünk szerelmi kéjben . . . s az epedő izzó ajkak forró csókjában, s mialatt az ibolyakék szemekből az öröm sugárzik s a lég gyenge fuvallatában az eol-hárfa bug, — a folyondárral befutott rácsos ablakon át kihallatszik Teréza mama görcsös zihálása.

Gyöngé borzongás fut olyankor végig tagjaimon. Oh! az a szegény Teréza mama!

Leatare vasárnapja volt. Ott időztünk a „Pincio“

kert magaslátán a virágos tornácban, a törökbuza szintű indiai szalma kárpitot szépen leeresztettük az ívekről, hogy árnyékos legyen. — Én ebéd utáni rendes szokásom szerint a chaise longuen nyújtózkodtam valóságos keleti lombasággal, — Czicza pedig a hintaszéken, kipirult arcát legyezve, ringatta magát, s amint lassudan hátradőlt — fölhajló himzetes ruhácskája alól látni

TÁRCZA

Husvét.

Hogy örömmek bú a vége:
Hamvas szerda hirdeti, —
Hogy örömmek bú az atyja:
Bizonyítja husvét napja,
Mint azt Róma ünnepli.

De kevés van, a ki másért
Búsúl a nagy böjtün át,
Mint mivel a hus-evéstől,
Lakoma, táncz, zenéléstől
Tartóztatni kell magát.

És kevés van, a ki másért
Megörül nagy szombaton,
Mint mivel a hus-evéshez,
Lakoma, táncz, zenéléshez
Visszatérhet szabadon.

A tanítás szabadsága
Bántatott nagy pénteken!
Ez a napnak komoly gyásza,
Ezért kelt a föld fohásza,
Szíve megrepedt ezen.

De a tannak győzedelmét
— Haljon meg bár mestere —
Ezt hirdeti sok Tamásnak
A dicső feltámadásnak
Szép, magasztos ünnepe!

vallásharcz ilyen módon való felszítására sem elég fontos, sem elég sürgős ok nincs. Az agg apátplébános higgadtan és tárgyilagosan beszélt s ezért nemcsak csöndben hallgatták végig, hanem még meg is éljeneztek, mikor kijelentette, hogy komoly harcz esetén ő is együtt fog küzdeni tagtársaival. Indítványával azonban magára maradt. Török főjegyző javaslata mellett egész gárda szállt sikra, így a többek között báró Kemény Géza, Szász Károly, Kemény Endre és Zeyk Dániel országgyűlési képviselők, Csató János alispán. A névszerint való szavazást utján az előadó javaslatát az összes szavazatokkal elfogadták, három ellenében. Ellene csupán Veszely és Dely Ödön katolikus lelkészek és Florescu oláh birtokos szavazott.

A felirat a következőleg hangzik:

Mélyen tisztelt országos képviselő Ház!

Midőn az országszerte élénk érdeklődést keltő egyházpolitikai kérdések folytán pártoló szavunkat a magas kormány által kifejtett program mellett felemeljük, őszintén bevallhatjuk, hogy erre bennünket nem a vallásfelekezetek közti harcz távoli látványa indít, a mi nálunk — a három százados vallási türelem hazájában — mindeddig ismeretlen; nem is csak a tiszta szabadelvűség, melyet hagyományaink és önkormányzati rendszerünk fejtettek ki bennünk, — hanem az el nem odázható szükség kényszere és a kedvezőtlenül fejlődött viszonyok között beállott ama visszás helyzet tudata késztet, melyet első sorban a bététele vallásfelekezetek egymástól oly különböző házassági joga vallás-erkölcsi, társadalmi és részben nemzeti tekintetben kifejlesztett s a mely visszás helyzetnek — miután azt maguk a különböző vallásfelekezetek, részben változtatlan dogmatika szempontból, nem változtatják meg, az állam kell hogy véget vessen, minden polgárára nézve egyenlően méltányos, egyenlően kötelező, egyenlően érvényes házassági és ezzel kapcsolatosan a családi s az örökösödési jog szabályozása által.

Mi úgy véljük, hogy minél inkább kevesbitjük ama válaszfalakat, melyek a magyar állam polgárai között fennállanak, annál erősebb lesz az állam népei között a közös intézmények hatása folytán az egytlé tartozás érzete. Mi meg vagyunk győződve, hogy az államnak joga és kötelessége elenyésztetni az ellentéteket a jogok és kötelességek általános érvényű, egységes jellegű szabályozásával, ha azt akarjuk, hogy a válás és az állam iránti hű ragaszkodásnak és tiszteletnek érzelmei gyászos eredményű közönyösséggé ne fajuljanak.

Miután pedig a magas kormány egyházpolitikáját ezen elvek vezérlik: készséggel ragadjuk meg az alkalmat, hogy kijelentsük, miszerint ezen egyházpolitika elveit teljes egészében pártoljuk s kérjük a mélyen tisztelt országos képviselő házat, hogy azt törvényhozási uton, az arra alkalmas időben — lehetőleg mielőbb — érvényre juttatni s életbe léptetni méltóztassék.

Kelt Alsófehérmegye törvényhatóság bizottságának Nagyenyeden, 1893. márczius 29-én tartott rendes közgyűléséből.

lehetett vörös barna kivágott cipőcskéinek szalagjait, melyek X-eket képeznek selyem, csokoládé színű harisnyáin . . . ő észrevette arczomon a gyönyör ingerét és mosolygott, — mosolygott azokkal az álmodozó, sovargó szemekkel, üdőt ígérő ajkaival édesen, mint egy rózsaszín felhővel felfürtözött nympa. Csöndes pillanatok voltak ezek, miket csak néha zavart meg a szegény Teréza mama köhögése.

Pszt! Mi volt ez? Egy elmaradó lehellet, egy elálló érverés.

Czicza megállította a hintaszéket.

Hamisítatlan karlsbadi cipőtalpak lassu, kimért kelepelése hallatszott a kövezetről.

Czicza elkomolyodott, úgy látszik, nem tetszik neki valami s liljom ujjacskáival zavartan fésülte kötének selyem rojtjait. — En mosolyogtam. Mr. William Dobby a manchesteri bankár, aki Arcóba jött köhögni, minden napos ember volt nálunk. — Csakugyan ő volt. Ezt az ösmerekséget Teréza mama kötötte egy holdvilágos éjjelen egy lyukas szandolinon. Csöndes ember volt s a mit még meg lehet róla jegyezni, az, hogy rubái két termet foglaltak el külön a szomszédos pagodában, melyet egy örült elme, egy japáni porcelán torony után mintázott. Minden öltözékhez külön órája, sétatálcája és szelenczéje volt. A ruhák mintázatban le voltak festve egy könyvben, melyből aztán minden reggel választott. A ruhátart kiegészítette 2000 pár cipő, 370 pár csizma, 500 páróka, és 800 slafrok. Mintha most is magam előtt látnám avval a kétfelől lobogó vörhenyes szakállával, mintha két róka farkat akasztott volna a fülére, közből pedig a kiborotvált közeputon lötyögő undok vampyr szájával . . . nyaf! nyaf! jaj! be utálatos is volt és hogy nörbölte csészéjéből a hűsítő moszkavitot . . . na! Szegény Czicza, hogy mérgeledött. (Vége köv.)

— **Alsófehérmegye Alispánjának köziratási jelentése** az 1892-ik évről már kiadott Alsófehérmegye közönsége határozata folytán. A jelentés statisztikai táblázatokban tünteti fel a törvényhatóság tevékenységének eredményét a közigazgatás minden vonalán.

Az ügytorgalom a központban 25,900, a járásokban 72,779, összesen 98,680 számmal szerepel. —

A járások közül a legnagyobb ügyforgalom 12 ezer 156 számmal Gyulafehérvárra esik. — Magában foglalja a jelentés a házi pénztár zárszámadási kivonatát az 1892-ik évről 703,715 frt 47 1/2 kr bevétellel, 316 ezer 194 frt 10 kr kiadással és 387521 frt 37 kr maradvánnyal; a kivonatról szomorúan győződik meg az ember egyes alapok kicsinyiségéről. —

A jelentés kiterjeszkedik az összes egyenes és közvetett adókra, és bélyeg a jogilletékre, stb.; ugyan- csak táblázatos kimutatást találunk a katona ügyekről, — a statisztika szerint ez évben az egész vármegye területén 428 védkötelest soroztak be, s így törvényhatóságunk ez évben is a legkisebb számot fogja produkálni az egész országban, mint tavaly. —

Ami a kórjáratot illeti a megyei lakosság egészségi viszonyai az 1892-ik évben, úgy a megelőző évhez viszonyítva, mint általában is kedvezőtlenebbek voltak. — Különösen az év első felében mutatkozik nagy betegedési és elhalálozási szám, már áprilisen kezdve a viszonyok általában javulásnak indultak, de a javulás korántsem ellensúlyozta a téli és tavaszi hónapok veszéseit. — 6112 halál eset fordult elő s ez a sötét szám éppen 450-el nagyobb mint az 1891-ik évbeli.

A nöpesedési mozgalom táblázatában találjuk a házasságkötések és születések számadatait. — Ebből látjuk, hogy a megye területén a múlt évben 1623 házasság kötött és 1190 házasság feloszlott 20 elválási és 1170 elhalálozási esettel. — Gyulafehérvár 71 házasság kötéssel szerepel a táblázatban, ami nem nagyon kedvező numerus. — A születési eseteknél kedvező eredményeket találtunk, így például meggyőződünk arról, hogy a törvénytelen gyermekek száma elenyészőleg csekély, — s ha eszünkbe jut szép Galicia, ahol a születések 99%-je törvénytelen, lehetetlen titkos örömlínket elfojtani.

Van a megyében 457 férhez menendő leány és 505 özvegy, — ami bő választékot nyújt a teremtés urainak „esetleges” házi boldogságra.

A cigányok éppen 8237-en voltak, még pedig 17 amazon többlettel, s ekként a válogatott cigány legények agioja 17%-el növekedett. A látogatók száma arra a jóleső meggyőződésre jutattja az embert, hogy a legtöbb ember ebben a megyében is, ha nem is a saját lábán de legalább, gyalog jár.

A gazdasági viszonyok és a termés a múlt évben kielégítőek voltak, miután az összes gabona neműek és a szőlő is közepes vagy annál jobb termést adtak. — Specialiter megjegyezzük, hogy 49,508 hektoliter bor termett s így senki sem teszi jól, akinek a bor jól ízlik, hogy csupa előzetes óvatosságból, magát tartoztassa annak élvezetétől.

Sajnálattal értesülünk arról, hogy Karácsonyfalva község szőlőiben a filokszerá el van terjedve s a külömben is rosszul mivel szőlőket elpusztította, de mint meggyőződünk, a törvényhatósági bizottság már megtette a védekezés elleni intézkedéseket.

A peronospora, rozsda és jégverés szintén járta a szőlőket, azonban tetemes károkat hál' Istennek nem okozott.

A tűz által okozott kár 92964 frt 85 kr értéket tüntet fel; ebből reánk 11193 frt 50 kr esik 3000 frt biztosítással szemben, ami akaratlanul is arra a következtetésre vezet, hogy Gyulafehérváron a tüzeset valószínűsítés áldás!

A jelentés utolsó része szól a megyei gyám és gondnoksági ügyekről, a gyámoltak és gondnokoltak számáról, az árvaszék tevékenységéről és a gyámpénztár állásáról.

Égésben és nagyban a jelentés tüzetes tanulmányozása, melyet a lapolvasók kedvéért, akik a száraz számokat nem szeretik, itt-ott tréfásan és távirati rövidséggel ösmertettünk, azt a benyomást teszi az emberre, hogy a megyei administratio teljes mérvben kifogástalan s ami a vármegye első tisztviselőjének Csató János alispán urnak sokat felőlelő genitilitására és tapintatára vall.

Gondolatok.

A remény leghathatósabb vigasztalója a szenvedőnek és nyomorultaknak; egyedül állandó kincse minden embernek, — mert akinek semmije sincsen: reménysége annak is vagyon . . . Reménységgel élünk, reménységgel szállunk a sötét sirba is.

A földi élet magán bordja a mulandóság és tökéletesség jelképét, talán ezért tökéletlen a legtöbb ember boldogsága és mulandó maga a boldogság is.

*

Irigyek meghalnak, de az irigység soha.

*

Azért van sok bolond, mert ki-ki okosnak véli magát.

Előfizetési felhívás!

Lapunk e hó elsejével új évnegyedbe lépett; ez alkalommal nem mulaszthatjuk el felhívni rá a közönség figyelmét.

Azt mindenki tudja, hogy egy város szellemi niveaujának emelésére egy lap nagyon sokat tehet, s bizonyos intelligenciát biztosít neki, ha a sajtó terén bármilyen szerény organum által képviselve van. —

De a „Gyulafehérvári Hírlap” csak úgy viselheti igazán szívén egy városnak az érdekeit, hogy ha függetlensége, jövője biztosítva van; csak úgy ápolhatja igazán a lokális érdekeket, ha a városnak lakói a kikért, a kiknek jó voltáért, ez a városnak lakói működik, pártolják, — s nem engedik, hogy az — folyton anyagi zavarokkal küszködve, magas czéjlától eltérjen. —

Mi mindent megteszünk s ezután is megfogunk tenni arra nézve, hogy lapunk valóban, a „mi” lapunk legyen, mindég hűen reprodukáljuk azokat a dolgokat, a miket városunk s közönségünk jóllétére nézve — hasznosaknak gondolunk; nem volt s nem is lesz más válnunk mint hű kifejezői lenni minden jogos panasz, minden jól megérdemelt elismerésnek s a hol szükséges nem fogunk félni, akárkinek szemben megmondani az igazat, ha bár azért betörök is a fejünk. —

De mélyen tisztelt közönség! mindezeket, csak úgy érhetjük el, ha azok a kiknek érdekében működünk, vagy működni akarunk minket pártolandnak — a mely pártolást most igazán nem a kellő mértékben élvezünk. —

Munkatársaink hosszú listájával, nem dicsekedhetünk, a kik vannak igekeztünk, a legjobbat produkálni; de legyen meggyőződve mindenki, hogy tömeges pártolás mellett, mi is tudunk olyan szellemi magaslatra emelkedni, mint akár mely vidéki „Hírlap”.

A „Gyulafehérvári Hírlap” igazán megérdemli, hogy pártolják, mert mind alakja, mind nyomása, mind szellemi tartalmára nézve megállja helyét. — S a kik egy jól szerkesztett vidéki lapot akarnak, csak a „Gyulafehérvári Hírlap”-ra fizessenek elő. —

Előfizetési árak:

Egész évre: 4 frt — 8 korona

Fél évre: 2 frt — 4 korona

Negyed évre: 1 frt — 2 korona

Lapunknak minden újonnan belépett előfizetője meg kapja, a most folyó „Ezeregy rögeszme” című regénynek eddig megjelent részeit. —

Kérünk tömeges pártolást.

Apróságok.

A szegény.

— Tudod-e kis fiam — kérdik a kilencz éves Bélát — mi a szegény?

— Hogyne? A szegény az, a mikor valaki váltót hamisít és — kistűti rá!

*

Jó ismerősök.

A: Kértelek, hogy kölesönözz nekem 100 forintot és te mégis csak 98 at küldtél!

B: No tudod, két forintot visszatartottam ama levelek bélyegeire, melyeket majd irnom kell neked, hogy megint pénzemhez jussak.

*

Öntudatlan gorombaság.

Művész: Szabad eljátszanom önnek legujabb szonátámat?

Bankár: Igen! De várjon, míg kikergetem a kutyát, mert ez minden ostobaságra elkezd ordítani.

*

Méltányos.

Vendég: Mi jót lehet ma kapni maguknál?

Pincér: Van rostélyos, baefsteak, angol stult . . .

Vendég: Nem, adjon nekem valami egyszerűbbet, olcsóbbat. Ma nem szeretnék sokkal — adós maradni.

*

Kisasszony: Doktor ur, miért ma oly komoly? Mi nyomja a szívet?

Doktor: Én . . . én szívből szeretem magácskát. No most már semmi sem nyomja a szívemet!

Legujabb.

— **A lefagyott fülek és az érdemrend.**

A tény el van ismervé. — 21 fokos hidegben 102 embernek lefagyasztotta a fülét meg a lábát egy ideghajos ember, — a magyar miniszterelnök azt mondta rá, hogy ez „embertelen bánásmód”. — Seregeknek ura! Dehogy az! Az egész csak katona dolog! S mi történt?

A szegény ezredes tartós szabadságra vezényelték. — Az Ugron Gábor interpellációjára adott, válasz, mely rövid de jó, a következő:

Wekerle Sándor minszterelnök Ugron Gábor interpellációjára válaszolva, elismeri a tény, hogy a gyulafehérvári ezred legénysége csakugyan szenvedett az embertelen bánásmód következtében. Tény, hogy a legénység közül január 9-én a 21 fokos hidegben 102 embernek részint a füle, részint a lába elfagyott. De azt is konstatálták, hogy az ezredes idegbajos ember, miért is ez idő szerint tartós szabadságra vezényeltetett, az ezred élére pedig más parancsnok rendeltetett.

Ugron Gábor ezt a választ abban a reményben vette tudomásul, hogy a katonák ezután jobb bánásmódban részesülnek.

De a sors igazságos! És sokszor rögtön jutalmazza az embereket. — A „Budapesti Közlöny“ 79-ik számában „Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy Wagner Hugó várakozási illetékkel szabadságolt 62. sz. gyalogezredbeli ezredes a bajor kir. katonai érdemrend közepkeresztjét elfogadhasssa és viselhesse. — Mihez mi neki, mint lapunk előfizetőjének őszinte szívből gratulálunk.

Ujdonságok.

— **Athelyezés.** Perpic Domokos nyug. őrnagy, gyulafehérvári ideiglenes térparancsnok basonló minőségben Josefstadthba helyeztetett át.

— **Jótékony adakozás.** A helybeli katonai tisztí kaszinó által rendezett műkedvelői előadásokon befolyt tiszta jövedelem 105 frt 84 kr. összegét a városi szegény alap javára ajánlta fel a kaszinó. A jótékony adakozás a tisztikar nemességére és jószívűségére vall.

— **Kinevezés.** Novák Ferencz kir. tanácsos polgármester a helyi ipariskolában megüresedett tanári állásra — Heksch Ignác okl. főelemi tanítót márcz. 28-án kinevezte.

— **A vármegyei dotációját az országgyűlés felemelvén, vármegyénknek nem egészen 10 százaléka t. i. 5600 frt jutott. Most ez összeg mikénti felosztása felett kell határozni, a mi nem is éppen oly egyszerű. Némelyek százalék szerint gondolják felosztani, a mi teljesen helytelen. Más a helyzet most, mint ezelőtt 10 évvel és tisztviselői állás, munkaköre és az ahoz kötött kvalifikatio folytán sokkal fontosabb és nehezebb, mint akkor volt, minél fogva ezek közül többek javadalmazása, ha pusztán csak százalék szerint tételnék a kiosztás, aránylag sőt tényleg is csekélyebb lenne, mint pl. egy írnoké vagy egy irodaszolgáé. A felosztásnál tehát a hivatali állásához szükséges kvalifikatio mérve, a hivatali állás teendői s még talán az állással egybe kötött representálási kötelesség is figyelembe veendő s így állapítandó meg a fizetés, a lakbér s esetleg s utáltalan, oly módon azonban, hogy egyetlen állás se maradjon fizetés felemelés nélkül. Igaz ugyan, hogy a vármegyei tisztviselők így sem fognak az állami tisztviselőknek megfelelő ellátásban részesülni, de később talán erre is reá kerül a sor. Most az a fő, hogy különösen az 500 frton alól levő és jogvégeztséget vagy orvostudori diplomát kívánó állások tisztességesen díjaztassanak, a központban és a járáásokban levő, nagyobb kvalifikatiót kívánó állások aránylagos, de nem a hibás százalékos rendszerű ellátásban részesítenessenek.**

— **Betiltott gyűlés.** Több román pap a „Lővészhez“ címzett vendéglő kertjében állítólag egyházi ügyek megbeszélése céljából gyűlést akart tartani. — Miután azonban ezt a gyűlést előzőleg nem jelentették be, — a rendőrség a gyűlés tartását betiltotta.

— **Földrengés.** Mult hét szombatján délután 3—4 óra között a városban gyöngye földrengés volt észlelhető, — a lombra föld megrázta görbe hátát, a falak reszkettek, a függő lámpák ingásba jöttek, a ruhafogasok táncoltak, s az emberek tanakodni kezdtek. A földrengés azonban nem ismétlődött, — és ami golyobisunk tovább táncolt sápadt csatlosával a világűrben mint egy porszem. S mi rajta észrevétlenül utazunk az ösmeretlen csillagképek felé. Minden újra rendbe van! Ez a parzialis rengés senkit sem dobott le! S mi hálát adhatunk a meg nem teremtetett műalkotónak, hogy mindnyájan továbbra is együtt járhatjuk a sárteken azt az örült táncot, aminek a neve: élet.

— **Úteza fásítás.** A mellékutazákon nagyban folyik a gesztenyefák ültetése, melyek kilombosodás esetén kellemes árnyékot fognak szolgáltatni a járókelőknek, — másrésztől disznitani fogják a várost és közegészségi szempontból és igen hasznosak lesznek. — Az eszme mindenesetre életre való volt, s a lakosság öröme a hatóság eme intézkedésének.

— **Orvosrendőri vizsgálat** tartott a napokban, mely általánosságban minden közegészségügy ellenes dologra kiterjedt. A vizsgálat nem adott semmi fontosabb intézkedésre alkalmat.

— **Levegőbe repült házaspár.** A szomszédos Abrudbányán sensatio esemény tartja izgatottságban a város lakosságát. Mint tudósítanak, egy bányász a nevével karonfogva sietett haza. — A bányász, ki szivarozott, szivarszipkáját, mely megtűzesedett, a szivar csutkától, zsebébe tette s az ott lévő dynamit csomagot, mely papírba volt göngyölve felrobbantotta. — A robbanás óriási dőrejt okozott s a járókelők borzalmassan siettek el az iszonyatos szerencsétlenség színeléről.

— **Kéménytűz** volt a hatodik városnegyedben levő Sáncz utcában. — A tűz keletkezésére az adott okot, hogy a kéménysepregetést elhanyagolták. — A tűz mielőtt nagyobb veszélyt okozott volna, — elfojttatott.

— **Öt ezüst kanál.** D Springer Albert heylbeli orvosnál a napokban öt ezüst evőkanálnak nyoma veszett. — A rendőrség elővette a cselédeket s úgy a lelkőkre beszélt, hogy este az öt ezüst kanál újra a helyén találattott, persze, hogy a cselédek voltak azok akik ezen a legjobban csodálkoztak.

— **A pápa magyar beszéde.** A VII. kerületi államgimnáziumnak mintegy negyven jobb tanulója, Köpesdy igazgató vezetése alatt, husvétkor Rómába utazott, a hol a pápa külön kihallgatáson fogadta őket. A szent atya nagyon szíves volt a magyar ifjakhoz, mindegyikhez volt egy barátságos szava, megezirogatva arcukat, kezét nyújtott nekik s hosszasan beszélgettek a magyar viszonyokról és a néhai Simor primásról. Mielőtt elmentek, a tanulók hangos éljenzésbe törtek ki; s a pápa, daczára, hogy már menni akart, ismét visszafordult s dr. Doby-t, a Rómában élő magyar papot kérdezte meg, hogy a vivat-ot hogyan ejtik ki magyarul? Mikor Doby felelt, a pápa latin nyelven így szólott: „Azt kívánom és azt az óhajtsomat tolmácsoljátok odabaza is, hogy . . . s magyarul folytatta: „Éljen Magyarországnak!“

— **Az egykoronások.** Bécsben már forgalomba kerültek az egykoronás új ezüst pénzek. Az új pénz igen szép, a képviselők, kiknek fizették a napdíjakat, tejenként tíz egykoronást kaptak.

— **Hazafi Verai János** a nagy népszónok egy csapat szegedi zarándokot vezetett Rómába; a hajjon legujabb költeményeivel fizetett a jegyért, Rómában a zarándokok költségén és még az örök városban is piczúlatat szerzett ékes olasz rigmusokra ferdített költeményeivel. Szegény szegedi zarándokaink azonban hiába tették meg a nagy utat, hiába költötték el utolsó krajczárukat is, mert még a nagy hazafi Veray János befolyásának sem sikerült, hogy a pápánál, kihallgatásban részesüljenek. Ott bolyongtak a nagy idegen városban, s nem tudták, hogy mi a tatárnak csöndül oda a sok idegen angliusz, ha a pápát nem látthatják. Hazafi méltó elkeseredésében viszatérő utjukban a következő megróvási kalandot írta a római pápára:

Roma városában azonban
A pápa igen kegyetlen abban.
A nemzet költője sok szenvedés árán
Rómába érkezve dühös tenger hátán,
Hogy a pápa elé juthasson nevével
Kedveskedett neki új költeményével.
S két forintra rugó péterfillérével.
Amde kegyetlen volt ő szentsége szíve,
Nem bocsátá Jánost szent szíve elébe,
Miert is ez mostan nagy szomorúsággal
Mond bucsut Rómának s fordul neki háttal.

A zarándokok ugyan visszatértek Szegedre, de a nagy költő az örök város szépségei annyira lebilincsel, ték, hogy attól nem volt képes megválni és most is Rómában iszsa az ó-velletri bort s május haváig szándékozik az örök városban maradni. A költő levelet intézett Sélley főkapitányhoz, melyben hivatalos uton bejelenti, hogy szíve az idegenben is csak hazájáért dobog, s lelkesülve élteti a m. kir. államrendőrséget, vallamint Wekerle Kálmán és Tisza Sándor nagyságos urakat. A rendőrség az átiratot „Hazafi Verai János szívének magyar dobogása tárgyában“ annak rendje és módja szerint beiktatta.

— **Szivarozók figyelmébe.** Szivarozóknál általánosan elterjedt az a hír, hogy a sötét szivar erős, míg ellenben a világos gyöngébb. Ez a nézet, mintegy megfigyelő írja és saját tapasztalatai alapján állítja, teljeseen téves, mert nem a színtől, de a dohány minőségétől függ mindig, hogy erős vagy gyöngye-e a szivar. Különböző ezt rendszeren föl is jegyzik a szivarszátulák oldalára. A havanna szivaroknál például rendszeren Spanyol nyelven, még pedig így claro, coloradi, maduro. A megfigyelő, ki mindezeket mondja, azt is indítványozza, hogy jobb lenne ezt a megjegyzéseket mindig annak az országnak a nyelvén mellékelni, a hol a szivarokat árusítják és így senki sem venne zsákban macskát és nem kapnának főfájást esetleg gyöngye szivar kedvelők, mert épen a szín után indulva a legerősebb fajtákból választottak.

Szerkesztői üzenetek.

Madonna. Helyben. A csont kereplő egy olyan zsuzsu amivel lármázni lehet. Véghetetlen örömet lehet vele okozni hallgatg, csöndes természetű embereknek, akik üres pillanataikban mulatnak vele. Az intrigák szövéséhez mi nem értünk, mi csak a csont kereplő kelepelését értjük meg. — Hiteles forrásból értesültünk, hogy a sötét gyász a Madonna arczhoz rendkívül jól áll. A kedély betegség gyógyítására a „fenyveserdők“ alkalmasak.

A — a. Helyben. A komáromi vár kapitulált, s ma már csak bajuszpedrőt főznek benne. Ej! baj! nincs jobb a szagos pomádénál!

Csongor Károly urnak Debreczen. Semmi baj Mit csinálnak a kanári madarak? s főképp a kis kolibri? a multkor annyi czukrász süteményt kapott, hogy megdagadt tőle a nyaka. — Kapkod még a levegő után? A tárcza csakugyan nem érkezett meg! Vigyázz a revolvertől!

Közgazdaság.

— **Időjárás.** A kedvezőtlen időjárás sok tekintetben hátráltatja a természet újra éledését. — A rügyezés lassan indul. — A téli nagy fagy sok kárt tett a fiatal facsemetékben. A kedvezőtlen időjárásnak az lesz a következménye, hogy a sok munka összegyűl s a napszám amely már most is 75 krra emelkedett nagyobbra nővi ki magát. Itt ott már megkezdtek a veteményezést.

Placzi árak.

Gyulafehérvár 1893 Apr. 8.

Tiszta buza egy hektoliter	7 frt 15 kr.
Elegy buza " "	6 frt 36 kr.
Rozs " "	4 frt 90 kr.
Zab " "	6 frt — kr.
Törökbuza " "	4 frt 06 kr.
Széna kötetlen egy métermázsa	3 frt — kr.
Alomszalma " "	2 frt — kr.
Marhabús egy kilogramm	54 és 52 kr.

C S A R N O K.

„Ezeregy rögeszme“.

— Regény. —

Írta: **Dumas Sándor.**

Fordította: **Publik Ernő.**

(Folytatás.)

— Asszonyom! — szakítam félbe a csendet — Ledru ur utasítása folytán, ezennel van szerencsém karomat fleajánlani az étteremig!

— Bocsánat uram — szól — Ön nemde nem rágen van itt? Észrevettem, mikor közeledett, de nem birtam visszafordulni; akárhányszor megesik velem, ha tartósan egy irányba nézek. Az ön hangja megtörte a varázst, kérem a karját!

Felemelkedett, s elfogadta a karomat; alig éreztem karomon kezét.

Szóváltás nélkül megérkeztünk az étteremben. Az asztalnál két hely volt fenntartva. Az egyik Ledru ur jobbán az ő számára. A másik szembe vele az én számomra.

V. Carlotta Corday.

Mint mindennek általában e háznál, úgy az asztalnál is megvolt a maga különlegessége. A kerti ablak előtt volt felállítva, patkó alakban, háromnegyedrészre pedig a teremnek egészen szabadon volt hagyva a felszolgálásra. Erre az asztalra, melynél husz személy is kényelmesen helyet foglalt volna, hordták fel kivétel nélkül az ebédet, ha Ledru ur magában volt is, s akkor is, ha két vagy husz vendége volt. Ma csak hatan voltunk s alig foglaltuk el egyharmadrészét.

Minden csütörtökön egyforma volt az étlap. Ledru ur ugy okoskodott, hogy hiszen otthon vagy máshol vendégségben ugy is másfélét lehetnek vendégei. Tehát előre tudhatta már az ember, hogy csütörtökön Ledru urnál husleves, főtt hus, paprikás csirke, úrtú czomb, hab és saláta lesz ebédre.

A vendégek számára szaporították a paprikás csirkéket.

Akár volt itt valaki, akár se, Ledru ur rendszeren az asztal végén ült, háttal a kertnek s arczczal az udvar felé. Egy nagy zsüleyszékbe helyezkedett, amely már vagy tíz éve mindig egy és ugyanazon ponton állott, ide nyújtotta neki a kertész ájtatos képpel a rendszer asztali boron kívül a burgundit, melynek dugóival ő maga saját kezűleg kinlódott s aztán nagy ábitattal csepegtette a serlegekbe.

Mikor az inas elkotródott, elkezdtek dicsérni a szakácsnőt és magasztalni a bort.

A fiatal hölgy csak néhány kenyérszerletkét evett megivott rá egy pohár vizet, s nem szolt egy árvaszót sem.

Ez önkéntelenül eszembe jutatta azokat a lényeket akik az Ezeregy éjszaka meséiben, a fogpiszkálóval pár rizikása szemét ebédelték.

Ebéd után átmentünk a szalonba, hol már a fekete kávé párolgott.

Természetesen a néma hölgynek ismét nekem kellett nyújtani karomat.

Felém sietett elfogadni azt.

Mozdulataiban ugyanazon gyöngédség, tartásában ugyanazon kellem ömlött el, mint mindig.

Egy kerevethoz vezettem őt, s azon helyet foglalt, Mialatt ebédeltünk, két személyt vezettek a terembe.

Az orvos és a rendőrbiztos volt.

A rendőrbiztos elhozta aláírás végett a jegyzőkönyvet, Jacquemin már a fogságban aláírta.

A papíron egy halvány vértolt látszott.

— Miféle folt ez? — kérdém aláírás közben — az asszony vére, avagy a gyilkosé?

— Abból a sebből cseppent rá — mondá a rendőrbiztos — amely a gyilkos hüvelykén van most is, úgy csepeg, hogy nem lehet elállítani!

— Elbiszi ön azt Ledru ur — szól az orvos — amihez a tökfilkó most is erősen köti magát, hogy a feleségének megszólalt volna a feje?

Hát aztán orvos ur, olyan nagyon lehetetlennek tartja azt?

— Mindenesetre!

— Azt is, hogy lecsukódtak a szemek?

— Nagyon természetes, hogy azt is!

— Ezek szerint nem akarja elhinni azt sem, mi-kép azon gipsz által folyásában meggátolt vér a fejnek pillanatra életet, érzetet kölcsönzött volna?

— Nem hát!

— Én pedig — szólalt Ledru ur — hiszem!

— Én is! — mondá Alliette.

— Én is! — mondá Mouille abbé.

— Én is! — mondá Lenior.

— Én is! — mondám én.

A rendőrbiztos és a halavány hölgy nem szóltak semmit, lehet, mert az előbbi nem nagyon, az utóbbi meg tulságosan érdekelte a dolog!

— Nos, ha mind ellenem vannak, ám legyen igazságuk; ha mégis valamelyikük orvos volna, úgy...

— Hízen orvos ur — mondá Ledru — ön tudja hogy én az orvosi tudományhoz is értek!

— Akkor — szól az orvos — tudnia kellene, hogy ott, ahol nincs érzékenység, nincs fájdalom sem, már pedig a vágás folytán megszakadt minden érzéki tevékenység!

— Ki mesélte ezt magának? — kérdé Ledru ur.

— A józan ész!

(Folyt. köv.)

Nyilttér*)

Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) **seyemgyára Zürichben**, privát megrendelőknek közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 ffrt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, koczkázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kr és levelezőlapokra 5 kr bélyeg ragasztandó.

*E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a Szerk.

Sz. 98—1893.

44 1—1

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Gy.-fehérvári kir. törvényszék 1548—665 93. számú végzése által helyi Pollák Izsák végrehajtató javára ugyan helyi Pongrácz János ellen 250 ffrt. tőke, ennek 1893. év febr. hó 1-5-é napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 460 ffrt. becsült különféle finom házbútorok u. m. politirus ágyak sifonok, kredencz, egy politirus üvegajtóju könyvtartó és a benne való könyvek u. m. Magyar Lexikon, Ötvös József munkái, Horváth Mihály magyar története, Petőfi, Arany János, Tompa Mihály, Garai, Vass Gereben és Osztrák Magyar Monarchiából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1057—1893. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Gy.-fehérvárt a fennírt alperes, lakott Sándruicz féle házánál leendő eszközzésére 1893-ik év Április hó 15-ik napjának délután 9 órája határidőül kitűztetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az éringett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron aló is eladatni fognak.

Felbivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kit elégitetéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttnél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881 évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gy.-fehérvárt 1893-ik évi ápril hó 5-ik napján.
Hajós István kir. bírósági végrehajtó.

Fogorvosi jelentés. Dr. Deutsch Mór,

Isőrházi és uti orvó Gyulafehérvárt,
ajánlja

Fogorvosi Műtermét,

melyben a modern fogászat minden kellékével felszerelve, eszközöl foghuzásokat (narcosissal vagy a nélkül), fogtöméseket (plombirozá sok), készít műfogakat és elvállalja ezek javítását.

313—6

Jó kivitelű és jutányos, lakatos és gépmunkák.

WILLERSDORFER FERENCZ

épület-, mű és géplakatos, okleveles gépész.

Gyulafehérvárt, a várbavezető uton a hid mellett.

Ajánlja jól felszerelt és a mai kornak teljesen megfelelő épület-, mű és géplakatos műhelyét a n. érd. közönség b. figyelmébe.

Felvállal és készít mindenféle épületvasalások, diszkapuk, és mürácsolat munkákat, felállít új telefonokat, és javít mindenféle villomós telepeket és Apparátusokat.

Különös figyelmébe ajánlja a t. gazda közönségnek mindenféle kézi, ló, és gőz erőre való gazdasági gépek szakszerű és lelkiismeretes kijavítását.

Ezen a vidéken nagyon sok panasz történt a t. gazda közönség részéről, hogy bizalmukkal vissza éltek, a mi nagy kárral jár, hogy ezek ne ismétlődjenek, kérem a n. érd. közönséget megtisztelni.

45 1—3

Willersdorfer Ferencz,

épület-, mű és géplakatos, okl. gépész.

Sok pénzt

kereshetnek tisztességes és megbízható egyének törvényesen kiállított részletveik és sorsjegyek elárúsítása folytán, kik bankházunkkal összeköttetésbe lépni akarnak.

Üzletünk 25 év óta áll fenn szilárd alapon.

Magas jutalék vagy fix fizetés mellett.

Ajánlatok intézendők

betéti társaság

Dirnfeld-testvérek

bankházánál

Budapesten, Fürdő-utca 4. sz. 40 3—5

VICTORIA

budai keserűviz.

Hivatalos vegyelemzés szerint a föld legértékesebb keserűvize. 8 kiállításán kitüntette. Dr. Duschek tanár, udv. tanácsos Bécs, kitűnő keserűviz. Dr. Brauh v. Fernwald tanár, udv. tanácsos Bécs, kitűnő hatású. Dr. Lambl tanár Varsó, legkitűnőbb hatású keserűviz. Dr. H. E. Roscoe tanár Manchester, nagy orvosi becsőse bíró viz. Dr. MacLagan tanár Edinburg, kitűnő forrás. Hasonlóan nyilatkoznak magyar, olasz, orosz, stb. orvosok. 32 4—10

Összehasonlítási táblázat,

melyből kitűnik, hogy a „Victoria” forrás a föld legerősebb keserűvizét tartalmazza. Az alantabbi számok a szilárd alkatrészek összegét mutatják egy liter vízben.

Victoria . . .	58.05	Königs bitterquelle	37.55
Rákóczy . . .	53.53	Pülner Bitterwasser	32.72
Franz Josef . .	52.29	Friedrichshaller .	25.29
Hunyadi László .	31.07	Seidschützer . .	23.21
Hunyadi János .	41.37		

Bővebb értesítés a körlevelekben.

Lerakat: Minden fűszerkereskedésben

Tulajdonos: UNGAR IGN. és fia BUDAPESTEN

Nyomatott a püsp. Lyc. könyvnyomdában Gyulafehérvárt